

عنوان مقاله:

نخبگان و فرایند شکلگیری حکومت مطلوب در افغانستان

محل انتشار:

فصلنامه جامعه شناسی سیاسی ایران، دوره 3، شماره 2 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 24

نویسنده:

محمدجواد موسوی - عضو هیئت علمی دانشگاه خاتم النبیین (ص)

خلاصه مقاله:

پس از حادثه ۱۱ سپتامبر و پیدایش فضای باز سیاسی، احزاب و دستجات متعددی در صحنه سیاست کشور ظاهر گردید. عبور از چندین دهه خشونت و چشم انداز دموکراتیک حکومت جدید که حاصلتحوالت اساسی در نظام بین الملل بوده، عده‌های را به این فکر انداخت که این بار به شکل دیگری درسرنوشت سیاسی دخالت کنند. پس از تشکیل کنفرانس بن، چندین پروژه سیاسی در رابطه با افغانستان و برون رفت از بحران موجود، روی دست گرفته شد. تشکیل دولت موقت، تصویب قانون اساسی، انتخاباتاتریاست جمهوری و انتخابات پارلمان که ممثل اراده عمومیمردم است، از جمله برنامه‌هایی بود که تاکنون اجرا شده است. درمورد پارلمان مهمترین کارویژه و وظیفه اصلی آن، سازمان دادن خواسته‌ها و سلیقه‌ها و استعدادها است؛ بدین معنی که پارلمان یک کشور با کانالیزه کردن و جهت دادن به خواسته‌های تکافتاده و جدا از هم شهروندان، نه تنها حلقه واسطه بین حکومت و مردم است، بلکه از ایجاد شورش و قیام‌های ناخواسته نیز جلوگیری به عمل می‌آورد. بدین سان مادر این مقاله جایگاه نخبگان اعم از نخبگانفکری و ابزاری مانند پارلمان را به عنوان مظهر اراده مردم و حاکمیت ملی به منظور جهت بخشیدن بهروابط اجتماعی، سیاسی، اقتصادی، فرهنگی جامعه بکاوش گرفته و وظایف و مسئولیت‌های آنرا به بحثگرفته ایم که عبارت از: قانون گذاری، نمایندگی، بررسی و نظارت، مشروعیت بخشیدن، واری در کارقوهاجرائیه می باشد.

کلمات کلیدی:

نخبگان، نخبگان فکری، نخبگان ابزاری، پارلمان، حکومت، چالشها و بحران

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2077705>

